

ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

✓ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

✓ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

✓ ΛΕΞΙΚΟ
ΡΗΜΑΤΩΝ
ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ – ΟΝΟΜΑΤΑ

Ποσότητα φθόγγων και κανόνες τονισμού	6
Ουσιαστικά	
Πρώτη κλίση ουσιαστικών	8
Πρώτη κλίση ουσιαστικών – Συνηρημένα	9
Δεύτερη κλίση ουσιαστικών	10
Δεύτερη κλίση ουσιαστικών – Συνηρημένα	11
Δεύτερη κλίση ουσιαστικών – Αττικόκλιτα	11
Τρίτη κλίση ουσιαστικών	12
Τρίτη κλίση ουσιαστικών – Φωνηεντόληκτα	13
Τρίτη κλίση ουσιαστικών – Συμφωνόληκτα	16
Ανώμαλα ουσιαστικά	22
Επίθετα	
Δεύτερη κλίση επιθέτων	24
Δεύτερη κλίση επιθέτων – Συνηρημένα	25
Τρίτη κλίση επιθέτων – Φωνηεντόληκτα	26
Τρίτη κλίση επιθέτων – Συμφωνόληκτα	28
Ανώμαλα επίθετα	32
Παραθετικά επιθέτων	33
Παραθετικά επιρρημάτων	35
Μετοχές	37
Αντωνυμίες	39

ΡΗΜΑΤΑ

Βαρύτονα φωνηεντόληκτα ρήματα Α΄ συζυγίας (λύω)	42
Παθητικοί χρόνοι ρημάτων	46
Βαρύτονα αφωνόληκτα ρήματα Α΄ συζυγίας	48
Βαρύτονα ενρινόληκτα και υγρόληκτα ρήματα Α΄ συζυγίας	49
Συνηρημένα ρήματα	51
Αόριστος Β΄	57
Συμφωνόληκτα ρήματα Β΄ συζυγίας (σε –μι)	61
Φωνηεντόληκτα ρήματα Β΄ συζυγίας (σε –μι)	63
Ανώμαλα ρήματα	67

Σ Υ Ν Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο

ΣΥΝΔΕΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ.....	72
ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ.....	81
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ.....	84
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ.....	90
ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ.....	93
ΑΠΡΟΣΩΠΑ ΡΗΜΑΤΑ-ΑΠΡΟΣΩΠΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.....	97
ΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ.....	100
ΟΜΟΙΟΠΤΩΤΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.....	103
ΠΛΑΓΙΕΣ ΠΤΩΣΕΙΣ(ΓΕΝΙΚΗ,ΔΟΤΙΚΗ,ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ).....	108
ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.....	112
ΣΥΓΚΡΙΣΗ.....	116
ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΣΕ ΠΑΘΗΤΙΚΗ.....	117
ΧΡΗΣΗ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ.....	121
ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	123
ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ (ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ,ΛΑΝΘΑΝΟΝΤΕΣ,ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΟΙ).....	133
ΜΟΡΙΑ ΑΝ ΚΑΙ ΩΣ.....	137
ΜΕΤΟΧΗ.....	141
ΑΝΑΛΥΣΗ ΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑ ΠΡΟΤΑΣΗ.....	148
ΣΥΜΠΤΥΞΗ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑΣ ΣΕ ΜΕΤΟΧΗ.....	151
ΡΗΜΑΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ.....	153
ΠΛΑΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.....	155

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΡΗΜΑΤΩΝ.....	165
ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ	199

Καλή επιτυχία!

Μην εξαντλείστε στο να κάνετε τα "πράγματα σωστά" αλλά προσπαθήστε να κάνετε τα "σωστά πράγματα".

Οι έξυπνοι άνθρωποι συνεχίζουν να
δεν διατηρούνται.

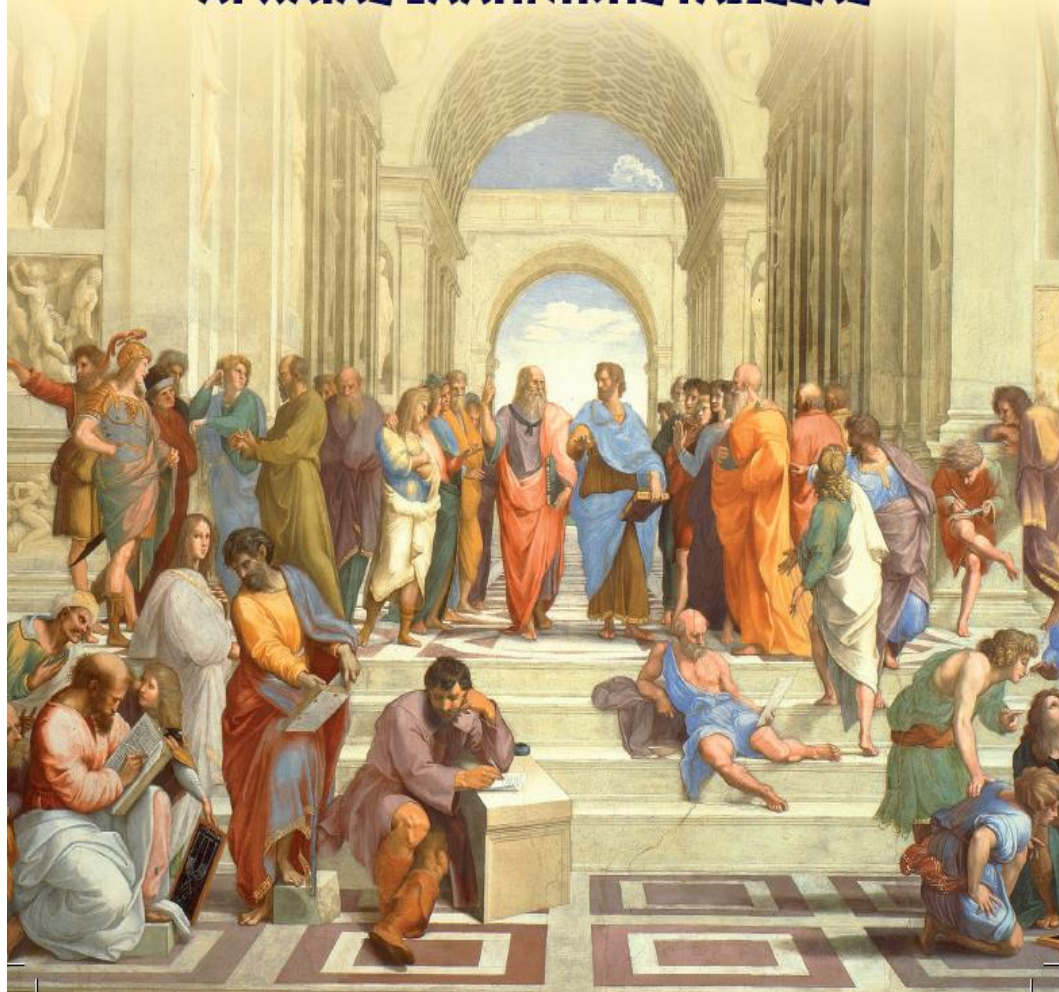
Κανένας στόχος δεν μπορεί να επιτευχθεί
χωρίς τη σωστή στρατηγική. Η στρατηγική
είναι η λεωφόρος που οδηγεί στην επίτευξη.

Οι νικητές διαθέτουν δύο πράγματα.
Ξεμάθαρος στόχους
και επιθυμία να πετύχουν.

Να θυμάστε πάντα ότι ο χρόνος σας είναι
το πιο πολύτιμο, το πιο ακομμάτο, το πιο
πεπερασμένο αγαθό.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΘΟΓΓΩΝ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

Πίνακας 1

Φωνήεντα	
Βραχύχρονα	ο, ε
Μακρόχρονα	η, ω
Δίχρονα	α, ι, υ

Πίνακας 2

Σύμφωνα				
		ψιλά	μέσα	δασέα
Άφωνα	ουρανικά	κ	γ	χ
	χειλικά	π	β	φ
	οδοντικά	τ	δ	θ
Ημίφωνα	υγρά	λ, ρ		
	ένρινα	μ, ν		
	συριστικό	σ (-ς)		
Διπλά		ζ, ξ, ψ		

Πίνακας 3

Δίφθογγοι	
Κόριες	αι, ει, οι, υι, αυ, ευ, ηυ, ου
Καταχρηστικές	α, φ, η

Οι δίφθογγοι είναι πάντα μακρές **εκτός από το αι και οι**, όταν αυτές βρίσκονται **στο τέλος** κλιτικής **λέξης**, οπότε είναι βραχείες.

Εξαιρέση: Το **αι** και **οιστο** τέλος ευκτικής παραμένουν μακρές

Πίνακας 4

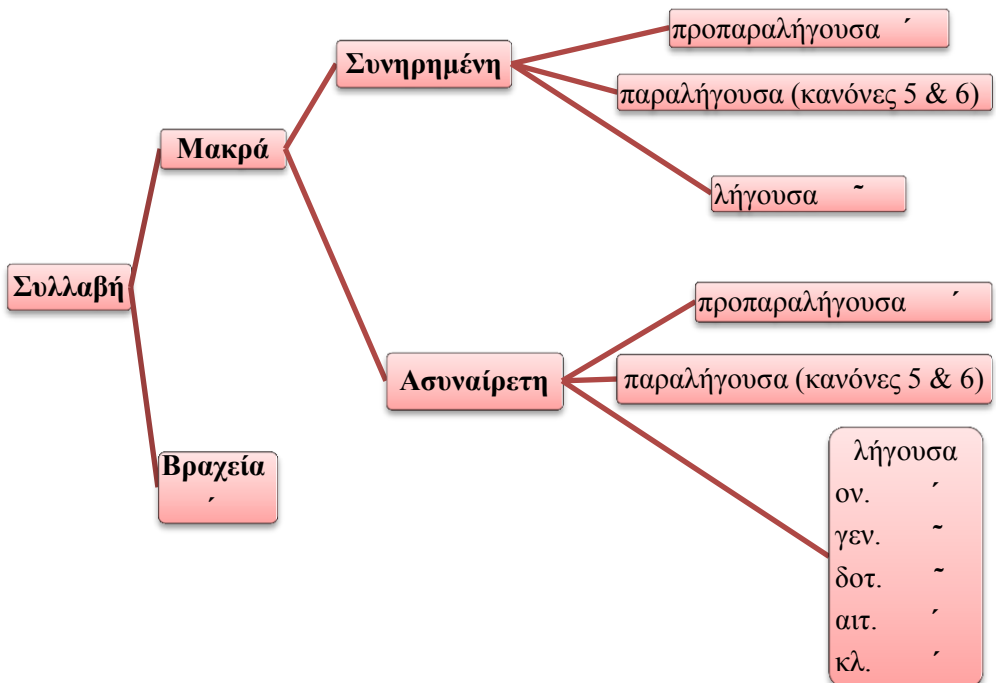
Ονομασία συλλαβών				
-	-	προπαραλήγουσα	παραλήγουσα	λήγουσα
ά-	ξι-	ό-	μα-	χος

Πίνακας 5

Ονομασία τόνων και πνευμάτων				
Πνεύματα		Τόνοι		
ψιλή	δασεία	οξεία	βαρεία	περισπωμένη
·	·	·	·	·

Πίνακας 6

Κανόνες Τονισμού	
1.	Καμιά λέξη δεν τονίζεται πιο πάνω από την προπαραλήγουσα
2.	Όταν η λήγουσα είναι μακρόχρονη, η προπαραλήγουσα δεν τονίζεται.
3.	Η προπαραλήγουσα όταν τονίζεται παίρνει πάντοτε οξεία
4.	Μια βραχύχρονη συλλαβή παίρνει πάντοτε οξεία
5.	Η μακρόχρονη παραλήγουσα παίρνει οξεία , αν ακολουθεί μακρόχρονη λήγουσα .
6.	Η μακρόχρονη παραλήγουσα παίρνει περισπωμένη , αν ακολουθεί βραχύχρονη λήγουσα .
7.	Στα πτωτικά (=λέξεις που κλίνονται με πτώσεις), όπου τονίζεται η ονομαστική του ενικού, εκεί τονίζονται όλες οι άλλες πτώσεις του ενικού και του πληθυντικού, εκτός αν τις εμποδίζει η λήγουσα, ή κάποιος ιδιαίτερος κανόνας.
8.	Η τονιζόμενη ασυναίρετη μακρόχρονη λήγουσα των πτωτικών παίρνει οξεία (ή βαρεία) στην ονομαστική, αιτιατική και κλητική ενικού και πληθυντικού, ενώ περισπωμένη στη γενική και δοτική ενικού και πληθυντικού.
9.	Βαρεία βάζουμε στην τελευταία συλλαβή, όταν δεν ακολουθεί σημείο στίξης (ή εγκλιτική λέξη).

ΚΛΙΣΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

Πρώτη κλίση ουσιαστικών

Ενικός Αριθμός

ὁ	νεανίας	ποιητής	Ἄτρείδης
τοῦ	νεανίου	ποιητοῦ	Ἄτρείδου
τῷ	νεανία	ποιητῆ	Ἄτρείδῃ
τὸν	νεανίαν	ποιητὴν	Ἄτρείδην
(ὃ)	νεανία	ποιητὰ	Ἄτρείδῃ

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	νεανίαι	ποιηταῖ	Ἄτρεῖδαι
τῶν	νεανιῶν	ποιητῶν	Ἄτρειδῶν
τοῖς	νεανίαις	ποιηταῖς	Ἄτρεΐδαις
τούς	νεανίας	ποιητάς	Ἄτρεΐδας
(ὧ)	νεανίαι	ποιηταῖ	Ἄτρεΐδαι

Ενικός Αριθμός

ἡ	χώρα	γλῶσσα	κώμη	ἀλήθεια
τῆς	χώρας	γλώσσης	κώμης	ἀληθείας
τῇ	χώρᾳ	γλώσση	κώμῃ	ἀληθείᾳ
τὴν	χώραν	γλῶσσαν	κώμην	ἀληθειαν
(ῶ)	χώρα	γλῶσσα	κώμη	ἀλήθεια

Πληθυντικός Αριθμός

αἱ	χώραι	γλῶσσαι	κῶμαι	ἀλήθειαι
τῶν	χωρῶν	γλωσσῶν	κωμῶν	ἀληθειῶν
ταῖς	χώραις	γλώσσαις	κώμαις	ἀληθείαις
τάς	χώρας	γλώσσας	κώμας	ἀληθείας
(ῶ)	χώραι	γλῶσσαι	κῶμαι	ἀλήθειαι

Παρατηρήσεις:

- Περιλαμβάνει μόνο αρσενικά και θηλυκά ουσιαστικά.
- Οι καταλήξεις του πληθυντικού είναι ίδιες και στα δύο γένη.
- Η γενική πληθυντικού στην α΄ κλίση τονίζεται πάντοτε στη λήγουσα και παίρνει περισπωμένη (-ῶν). **Εξαιρέση:** οἱ ἐτησίαι, τῶν ἐτησίων.
- Το -ᾶ της κατάληξης -ας σε οποιαδήποτε πτώση της α΄ κλίσης είναι μακρόχρονο.
- Από τα πρωτόκλιτα αρσενικά σε -ης, σχηματίζουν την κλητική ενικού σε-ᾶ και όχι σε -η τα:
  - λήγοντα σε -της,
  - σύνθετα σε -ᾶρχης, -μέτρης, -ώνης, -τρίβης, -πώλης,
  - εθνικά: Πέρσης και Σκυθης.

- Το ουσιαστικό ὁ δεσπότης σχηματίζει κλητική ενικού ὦ δέσποτα αντί ὦ δεσπότηα.
- Το -ī στην κατάληξη **-ίτης** (π.χ. πολίτης) της α' κλίσης είναι μακρόχρονο, ενώ το -ĩ των καταλήξεων **-ίας** (π.χ. νεανίας) και **-ία** (π.χ. σοφία) είναι βραχύχρονο.
- Στα θηλυκά πρωτόκλιτα σε -α:
  - το -ă είναι βραχύχρονο και λέγεται **μη καθαρό**, όταν **προηγείται σύμφωνο εκτός από το -ρ-**. Το μη καθαρό -ă τρέπεται σε -η στη γενική και δοτική ενικού.
  - το -ā είναι μακρόχρονο και λέγεται **καθαρό**, όταν προηγείται φωνήεν ή -ρ-. Το καθαρό ā στη γενική και δοτική ενικού παραμένει -α.
  - **εξαιρέσεις:** το καθαρό -α είναι βραχύχρονο σε όλα τα **προπαροξύτονα** (=όσα στην ονομαστική τονίζονται στην προπαραλήγουσα) καθώς και στα ακόλουθα 10 δισύλλαβα: γαῖα, **γραῖα, μαῖα, μυῖα, μοῖρα, πείρα, πρῶρα, σφαῖρα, σφῦρα, σπεῖρα.**
- Στην αιτιατική και κλητική ενικού των θηλυκών πρωτόκλιτων το -α είναι ότι και στην ονομαστική. Αυτό σημαίνει ότι όπως τονίζεται η ονομαστική του θηλυκού πρωτόκλιτου τονίζονται και οι άλλες δύο πτώσεις του ενικού.

Πρώτη κλίση ουσιαστικών - Συνηρημένα

Ενικός Αριθμός

ὁ	(Ἑρέας) Ἑρμῆς	ἡ	(Ἀθηνάα) Ἀθηνᾶ	(συκέα) συκῆ
τοῦ	(Ἑρέου) Ἑρμοῦ	τῆς	(Ἀθηνάας) Ἀθηνᾶς	(συκέας) συκῆς
τῷ	(Ἑρέα) Ἑρμῆ	τῇ	(Ἀθηνάα) Ἀθηνᾶ	(συκέα) συκῆ
τὸν	(Ἑρέαν) Ἑρμῆν	τὴν	(Ἀθηνάαν) Ἀθηνᾶν	(συκέαν) συκῆν
(ὦ)	(Ἑρέα) Ἑρμῆ	(ὦ)	(Ἀθηνάα) Ἀθηνᾶ	(συκέα) συκῆ

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	(Ἑρέαι) Ἑρμαῖ	αἱ	(Ἀθηνάαι) Ἀθηναῖ	(συκέαι) συκαῖ
τῶν	(Ἑρεῶν) Ἑρμῶν	τῶν	(Ἀθηνᾶων) Ἀθηνῶν	(συκεῶν) συκῶν
τοῖς	(Ἑρέαις) Ἑρμαῖς	ταῖς	(Ἀθηνάαις) Ἀθηναῖς	(συκέαις) συκαῖς
τοὺς	(Ἑρέας) Ἑρμαῖς	τάς	(Ἀθηνάας) Ἀθηνᾶς	(συκέας) συκαῖς
(ὦ)	(Ἑρέαι) Ἑρμαῖ	(ὦ)	(Ἀθηνάαι) Ἀθηναῖ	(συκέαι) συκαῖ

Παρατηρήσεις:

- Τα συνηρημένα πρωτόκλιτα έχουν όλες τις καταλήξεις ίδιες με τα ασυναίρετα εκτός από τη συνάντηση των ε+α στον ενικό, που συναιρούνται σε η, (ε+α = η). Η διαφορά είναι ότι **τονίζονται στη λήγουσα σε όλες τις πτώσεις** ενικού και πληθυντικού και παίρνουν παντού **περισπωμένη**.
- Οι τύποι στις παρενθέσεις είναι αρχαιότεροι και συνεπώς άχρηστοι. Όταν μας ζητούν κλίση συνηρημένου πρωτόκλιτου, γράφουμε τους τύπους εκτός παρενθέσεως.

- Το ουσιαστικό ὁ βορέας μπορούμε να το βρούμε και συνηρημένο και ασυναίρετο σε όλες τις πτώσεις του ενικού (πληθυντικό δεν έχει), αλλά στη συνηρημένη του μορφή διπλασιάζει το –ρ–, δηλαδή:

ὁ	βορέας και βορραῖς
τοῦ	βορέου και βορραῖ
τῷ	βορέα και βορραῖ
τὸν	βορέαν και βορραῖν
(ῶ)	βορέα και βορραῖ

Δεύτερη κλίση ουσιαστικών

αρσενικά			θηλυκά			ουδέτερα	
Ενικός Αριθμός							
ὁ	νόμος	ἀγρὸς	ἡ	νήσος	ὁδὸς	τὸ	δῶρον
τοῦ	νόμου	ἀγροῦ	τῆς	νήσου	ὁδοῦ	τοῦ	δώρου
τῷ	νόμῳ	ἀγρῷ	τῇ	νήσῳ	ὁδῷ	τῷ	δώρῳ
τὸν	νόμον	ἀγρὸν	τῆν	νήσον	ὁδὸν	τὸ	δῶρον
(ῶ)	νόμῃ	ἀγρῆ	(ῶ)	νήσε	ὁδῆ	(ῶ)	δῶρον
Πληθυντικός Αριθμός							
οἱ	νόμοι	ἀγροὶ	αἱ	νήσοι	ὁδοὶ	τὰ	δῶρα
τῶν	νόμων	ἀγρῶν	τῶν	νήσων	ὁδῶν	τῶν	δώρων
τοῖς	νόμοις	ἀγροῖς	ταῖς	νήσοις	ὁδοῖς	τοῖς	δώροις
τούς	νόμους	ἀγρούς	τάς	νήσους	ὁδοὺς	τὰ	δῶρα
(ῶ)	νόμοι	ἀγροὶ	(ῶ)	νήσοι	ὁδοὶ	(ῶ)	δῶρα

Παρατηρήσεις:

- Αρσενικά και θηλυκά έχουν τις καταλήξεις όλων των πτώσεών τους ίδιες.
- Τα ουδέτερα διαφέρουν στο ότι έχουν αιτιατική και κλητική ενικού ίδιες με την ονομαστική ενικού (–ον) και στον πληθυντικό αντίστοιχα (–ᾶ).
- Το –ᾶ της κατάληξης των ουδετέρων όλων των πτωτικών είναι πάντα βραχύ.

Δεύτερη κλίση ουσιαστικών – Συνηρημένα

Ενικός Αριθμός

ὁ	(ἐκπλοος) ἐκπλο υ ς	(νόος) νο υ ς	τὸ	(ὀστέον) ὀστο υ ν
τοῦ	(ἐκπλόου) ἐκπλο υ	(νόου) νο υ	τοῦ	(ὀστέου) ὀστο υ
τῷ	(ἐκπλόω) ἐκπλο ω	(νόω) νο ῶ	τῷ	(ὀστέω) ὀστο ῶ
τὸν	(ἐκπλοον) ἐκπλο ου ν	(νόον) νο υ ν	τὸ	(ὀστέον) ὀστο υ ν
(ὃ)	(ἐκπλοε) ἐκπλο ου	(νόε) νο υ	(ὃ)	(ὀστέον) ὀστο υ ν

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	(ἐκπλοοι) ἐκπλο ι	(νόοι) νο ῖ	τὰ	(ὀστέα) ὀστ ᾶ
τῶν	(ἐκπλόων) ἐκπλω ν	(νόων) νό ων	τῶν	(ὀστέων) ὀστ ῶν
τοῖς	(ἐκπλόοις) ἐκπλο ις	(νόοις) νο ῖς	τοῖς	(ὀστέοις) ὀστο ῖς
τούς	(ἐκπλόους) ἐκπλο υς	(νόους) νο υ ς	τὰ	(ὀστέα) ὀστ ᾶ
(ὧ)	(ἐκπλοοι) ἐκπλο ι	(νόοι) νο ῖ	(ὧ)	(ὀστέα) ὀστ ᾶ

Παρατηρήσεις:

- Τα φωνήεντα ο και ε, όταν συναντούν μπροστά τους το φωνήεν ο συναιρούνται σε ου, (**ο/ε + ο = ου**),
- Τα φωνήεντα ο και ε, όταν συναντούν οποιοδήποτε άλλο φωνήεν ή δίφθογο χάνονται υπέρ αυτού (**ο/ε + φ/δ = φ/δ**).
- Τα ουδέτερα όμως συναιρούν το ε με το ακόλουθο ᾶ της κατάληξης σε ᾶ (αλλάζει η ποιότητα του α, δηλαδή **ε + ᾶ = ᾶ**)
- **Προσοχή:** τα συνηρημένα δευτερόκλιτα, τονίζονται σε όλες τις πτώσεις ενικού και πληθυντικού **όπου και όπως** η ονομαστική του ενικού, ακόμη και αντίθετα με τους κανόνες της συναίρεσης, π.χ. **ἐκπλων ≠ ἐκπλών**

Δεύτερη κλίση ουσιαστικών – Αττικόκλιτα

Ενικός Αριθμός

ὁ	πρόνε ω ς	λε ῶ ς	ἡ	ἔ ω ς	τὸ	ἀνώγε ων
τοῦ	πρόνε ω	λε ῶ	τῆς	ἔ ω	τοῦ	ἀνώγε ω
τῷ	πρόνε ω	λε ῶ	τῆ	ἔ ω	τῷ	ἀνώγε ω
τὸν	πρόνε ων	λε ῶν	τῆν	ἔ ω (ν)	τὸ	ἀνώγε ων
(ὃ)	πρόνε ω ς	λε ῶ ς	(ὃ)	ἔ ω ς	(ὃ)	ἀνώγε ων

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	πρόνε ω	λε ῶ	αἱ	ἔ ω	τὰ	ἀνώγε ω
τῶν	πρόνε ων	λε ῶν	τῶν	ἔ ων	τῶν	ἀνώγε ων
τοῖς	πρόνε ω ς	λε ῶ ς	ταῖς	ἔ ω ς	τοῖς	ἀνώγε ω ς
τούς	πρόνε ω ς	λε ῶ ς	τάς	ἔ ω ς	τὰ	ἀνώγε ω
(ὧ)	πρόνε ω	λε ῶ	(ὧ)	ἔ ω	(ὧ)	ἀνώγε ω

Παρατηρήσεις:

- Όλες οι καταλήξεις τους φυλάσσουν το ω και σε όσες από αυτές υπάρχει –ι– αυτό μπαίνει υπογεγραμμένο (ω)
- **Η κλητική τους σχηματίζεται όμοια με την ονομαστική τους.**
- Μερικά σχηματίζουν την αιτιατική του ενικού και χωρίς το τελικό ν, π.χ. τὴν ἔω, τὸν Ἄθω, τὴν Κῶ, τὸν Μίνω
- **Προσοχή:** τα αττικόκλιτα δευτερόκλιτα, τονίζονται σε όλες τις πτώσεις ενικού και πληθυντικού **όπου και όπως** και η ονομαστική του ενικού, ακόμη και αντίθετα με τους κανόνες, π.χ. **λεῶν** ≠ **λεῶν**, **πρόνεων** ≠ **προνέων**

Τρίτη κλίση ουσιαστικῶν

Γενικές παρατηρήσεις:

- Τα ουσιαστικά της γ' κλίσης μπορεί να λήγουν:
  - στην ονομαστική ενικού σε: **-α, -ι, -υ, -ω** ή σε **-ν, -ρ, -σ, (-ξ, -ψ)**
  - στη γενική ενικού σε: **-ος, -ως, -ους**
- Τα ουσιαστικά της γ' κλίσης χωρίζονται σε:
  - καταληκτικά → έχουν κατάληξη **-ς**
  - ακατάληκτα → δεν έχουν καμία κατάληξη.
- Επίσης χωρίζονται σε:
  - μονόθεμα → έχουν ένα μόνο θέμα σε όλες τις πτώσεις
  - διπλόθεμα → έχουν δύο θέματα:
    - i ισχυρό (=αυτό που έχει το τελευταίο φωνήεν του θέματος μακρό)
    - ii ασθενές (=αυτό που έχει το τελευταίο φωνήεν του θέματος βραχύ)

Γενικοί κανόνες που αφορούν στον τονισμό της Γ' κλίσης:

- Τα **δίχρονα** (α, ι, υ) **στην κατάληξη** των ονομάτων της Γ' κλίσης είναι **βραχύχρονα** (εξαίρεση: κρέα ή κρέα).
- Παίρνουν **περισπωμένη** αντίθετα με τον κανόνα οι παρακάτω ασυναίρετες λήγουσες πτωτικών:
  - οι μονοσύλλαβοι τύποι ονομαστικής, αιτιατικής και κλητικής που έχουν χαρακτήρα ι, υ, (ου, αυ), βλ. δρῦς, βοῦς, γραῦς,
  - η οξύτονη αιτιατική πληθυντικού των ουσιαστικῶν σε -υς, -ύος, βλ. ἰχθῦς,
  - η κλητική ενικού των ουσιαστικῶν σε -εὺς, -έως, βλ. βασιλευς.
- Τα **μονοσύλλαβα ουσιαστικά της Γ' κλίσης κατεβάζουν τον τόνο στη λήγουσα στη γενική και δοτική ενικού και πληθυντικού. Εξαιρούνται** και στη γενική πληθυντικού ο τόνος παραμένει στην παραλήγουσα τα εξής: ἡ δᾶς → δᾶδων, ὁ θῶς → θῶων, ὁ Τρῶς → Τρῶων, τὸ οὔς → ὄτων, ὁ παῖς → παίδων, τὸ φῶς → φῶτων, ὁ δμῶς → δμῶων.

ΦΩΝΗΗΤΟΛΗΚΤΑ

Καταληκτικά Μονόθεμα σε -ως, -ως

Ενικός Αριθμός

ὁ	ἦρως	θῶς	Τρῶς
τοῦ	ἦρωος	θωὸς	Τρωὸς
τῷ	ἦρωι	θωὶ	Τρωὶ
τὸν	ἦρωα	θῶα	Τρῶα
(ῶ)	ἦρως	θῶς	Τρῶς

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	ἦρωες	θῶες	Τρῶες
τῶν	ἦρώων	θῶων	Τρώων
τοῖς	ἦρωσι(v)	θωσι(v)	Τρωσι(v)
τοὺς	ἦρωας	θῶας	Τρῶας
(ῶ)	ἦρωες	θῶες	Τρῶες

Παρατηρήσεις:

- **Προσοχή:** ἐδῶ καὶ τὰ δύο μονοσύλλαβα εἶναι ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνα (βλ. γενικοὺς κανόνες ποὺ ἀφοροῦν στὸν τονισμό τῆς Γ' κλίσης).

Καταληκτικά Μονόθεμα σε -υς, -υος

Ενικός Αριθμός

ὁ	βότρυς	ιχθύς	ἡ	δρυς
τοῦ	βότρυος	ιχθύος	τῆς	δρυὸς
τῷ	βότρυϊ	ιχθύϊ	τῆ	δρυϊ
τὸν	βότρυον	ιχθύν	τῆν	δρῦν
(ῶ)	βότρυ	ιχθύ	(ῶ)	δρῦ

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	βότρυες	ιχθύες	αἱ	δρύες
τῶν	βοτρώων	ιχθύων	τῶν	δρυῶν
τοῖς	βότρυσι(v)	ιχθύσι(v)	ταῖς	δρυσι
τοὺς	βότρυς	ιχθύς	τὰς	δρυς
(ῶ)	βότρυες	ιχθύες	(ῶ)	δρύες

Παρατηρήσεις:

- Ἡ κλητικὴ ἐνικοῦ σχηματίζεται χωρὶς κατάληξη.
- **Προσοχή:** ὄλοιοι μονοσύλλαβοι τύποι αὐτῆς τῆς κατηγορίας καθὼς καὶ ἡ αιτιατικὴ πληθυντικοῦ, ὅταν αὐτὴ τονίζεται στὴ λήγουσα (ἀντίθετα μετὸν κανόνα), παίρνουν περισπωμένη.

Καταληκτικά Διπλόθεμα σε -ῦς, -εως και -ῖς, -εωσκαι -ῶ, -εως

Ενικός Αριθμός

ὁ	πέλεκυ ς	πήχυ ς	τὸ	ἄστυ
τοῦ	πελέκεω ς	πήχεω ς	τοῦ	ἄστεω ς
τῷ	πελέκει	πήχει	τῷ	ἄστει
τὸν	πέλεκυ ν	πήχυν	τὸ	ἄστυ
(ῶ)	πέλεκυ	πῦχυ	(ῶ)	ἄστυ

Πληθυντικός Αριθμός

οἱ	πελέκει ς	πήχει ς	τὰ	ἄστη
τῶν	πελέκεω ν	πήχεω ν	τῶν	ἄστεω ν
τοῖς	πελέκεσι (ν)	πήχεσι (ν)	τοῖς	ἄστεσι (ν)
τούς	πελέκει ς	πήχει ς	τὰ	ἄστη
(ῶ)	πελέκει ς	πήχει ς	(ῶ)	ἄστη

Ενικός Αριθμός

Πληθυντικός Αριθμός

ἡ	ποιήσι ς	πτῶσι ς	αἱ	ποιήσι ς	πτῶσι ς
τῆς	ποιήσεω ς	πτῶσεω ς	τῶν	ποιήσεω ν	πτῶσεω ν
τῇ	ποιήσει	πτῶσει	ταῖς	ποιήσεσι (ν)	πτῶσεσι (ν)
τὴν	ποιήσι ν	πτῶσι ν	τὰς	ποιήσι ς	πτῶσι ς
(ῶ)	ποιήσι	πτῶσι	(ῶ)	ποιήσι ς	πτῶσι ς

Παρατηρήσεις:

- Σύμφωνα με τα προπαροξύτονα θηλυκά (ἡ ποιήσις) κλίνεται και το αρσενικό ὁ πρύτανις.
- Σύμφωνα με τα δισύλλαβα θηλυκά (ἡ πτῶσις) κλίνονται και κάποια αρσενικά με ἴδια κατάληξη, π.χ. ὁ μάντις, ὁ ὄφις κ.α.
- Ἐχουν δύο θέματα:
- ✓ ἓνα σε -ῖ ἢ -ῦ, ἀπὸ το ὁποῖο σχηματίζουν ονομαστική, αιτιατική και κλητική ενικού, και
- ✓ ἓνα σε -ε ἀπὸ το ὁποῖο σχηματίζουν ὅλες τις ἄλλες πτώσεις ενικού και πληθυντικού.
- **Προσοχή:** στη γενική του ενικού και πληθυντικού τονίζονται στην προπαραλήγουσα ἀντίθετα με τον κανόνα τονισμού 2.
- Ὅταν το -ε της κατάληξης του θέματος συναντᾶ -ε ἢ -ι συναιρείται σε -ει.
- Στον πληθυντικό των ουδετέρων το -ε, ὅπου συναντᾶει -α συναιρείται σε -η.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Σ Υ Ν Τ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Σύνδεση προτάσεων

Με πόσους τρόπους συνδέονται οι προτάσεις;

Οι προτάσεις στα αρχαία ελληνικά, όπως και στα νέα ελληνικά, συνδέονται με τρεις τρόπους μεταξύ τους:

1. με ασύνδετο σχήμα
2. με παρατακτική σύνδεση
3. με υποτακτική σύνδεση

Τι είναι το ασύνδετο σχήμα;

Καί συμβαλόντες τὰς ἀσπίδας ἔωθοῦντο, ἐμάχοντο, ἀπέκτεινον, ἀπέθνησκον. Ὅπως παρατηρεῖς στο παράδειγμα υπάρχουν τέσσερις προτάσεις, αφού έχουμε και τέσσερα ρήματα. Η κάθε πρόταση μπαίνει δίπλα στην άλλη. Δεν υπάρχει κάποια λέξη που να τις ενώνει. Χωρίζονται μεταξύ τους με κόμμα.

Συμπέρασμα:

Στο ασύνδετο σχήμα οι προτάσεις δε συνδέονται μεταξύ τους· απλώς μπαίνει η μία δίπλα στην άλλη και χωρίζονται με **κόμμα**.

Τι είναι η παρατακτική σύνδεση;

1. Ἐν Ἀθήναις διδάσκουσι **καί** νουθετοῦσι τοὺς παῖδας (= Στην Αθήνα διδάσκουν και νουθετούν τα παιδιά)
2. Ἐπισκοπῶμεν τοῦτο **ἢ** ἔωμεν;. (= Θα μελετήσουμε κι αυτό ή θα το αφήσουμε;)
3. Ὑμεῖς δὲ ἀποκρεμασθέντες κατασπᾶν βιάσεσθέ με, **ἀλλὰ** μάτην πονήσετε (= κι εσείς να πιαστείτε απ' αυτό και να επιχειρήσετε με τη βία να με τραβήξετε με δύναμη προς τα κάτω, αλλά μάταια θα κοπιάσετε)

Στα παραδείγματα υπάρχουν από δύο προτάσεις. Στο πρώτο ενώνονται μεταξύ τους με το συμπλεκτικό σύνδεσμο

καί, στο δεύτερο με το διαχωριστικό **ἢ** και στο τρίτο με τον αντιθετικό **ἀλλὰ**.

Συμπέρασμα:

Στην παρατακτική σύνδεση οι προτάσεις **παρατάσσονται**, δηλ. μπαίνουν η μία δίπλα στην άλλη, **και συνδέονται μεταξύ τους με συνδέσμους**, τους παρατακτικούς συνδέσμους.

Παρατακτικοί σύνδεσμοι είναι οι:

- α)** συμπλεκτικοί, **β)** διαζευκτικοί ή διαχωριστικοί, **γ)** αντιθετικοί **δ)** αιτιολογικοί, **ε)** συμπερασματικοί. (Για τους συνδέσμουςδες παρακάτω)

Περισσότερα:

Στην παρατακτική σύνδεση ενώνονται **ισοδύναμες** προτάσεις, δηλαδή:

κύριες με κύριες ή δευτερεύουσες με δευτερεύουσες

- κύρια + κύρια: Ἐν Ἀθήναις διδάσκουσι **καί** νουθετοῦσι τοὺς παῖδας (= Στην Αθήνα διδάσκουν **και** νουθετούν τα παιδιά)
- δευτερεύουσα + δευτερεύουσα: διδάσκοντες ὅτι τὸ **μὲν** δίκαιόν ἐστι, τὸ **δὲ**

ἄδικόν (ἐστί)

(=διδάσκοντας ότι το ένα είναι δίκαιο, το άλλο άδικο)

Τι είναι η υποτακτική σύνδεση;

Πολλά ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ, [ἵνα πορίζωνται τὰ ἀναγκαῖα]

κύρια πρ.

δευτερεύουσα πρ.

(= ασκούν πολλά επαγγέλματα στη ζωή τους, για να εξασφαλίζουν τα αναγκαία

Συμπέρασμα:

Στην υποτακτική σύνδεση μια δευτερεύουσα πρόταση (δπ) **υποτάσσεται** σε μια κύρια πρόταση (κπ) ή σε μια άλλη δευτερεύουσα πρόταση (δπ) και **συνδέονται με τους υποτακτικούς συνδέσμους**.

Υποτακτικοί σύνδεσμοι είναι οι:

α) παραχωρητικοί, **β)** χρονικοί, **γ)** τελικοί, **δ)** ειδικοί, **ε)** υποθετικοί, **στ)** ενδοιαστικοί.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Για να μάθουμε να διακρίνουμε **εύκολα** αν η σύνδεση των προτάσεων είναι παρατακτική ή υποτακτική, θα πρέπει να **ξέρουμε** καλά τους συνδέσμους.

Σύνδεσμοι λέγονται οι άκλιτες λέξεις που χρησιμεύουν για να συνδέουν με ορισμένους τρόπους λέξεις ή προτάσεις μεταξύ τους.

Οι σύνδεσμοι χωρίζονται στις παρακάτω κατηγορίες:

ΠΑΡΑΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ	1. συμπλεκτικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι που συμπλέκουν, δηλ. συνενώνουν (καταφατικά ή αποφατικά), λέξεις ή προτάσεις: καταφατικοί: τε, και αποφατικοί: οὔτε, μήτε – οὐδέ, μηδέ
	2. διαζευκτικοί ή διαχωριστικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι που συνδέουν διαζευκτικά (δηλ. διαχωριστικά) λέξεις ή προτάσεις: ἢ, ἢτοι, εἴτε, ἐάντε, ἄντε, ἦντε
	3. αντιθετικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι που σημαίνουν ότι εκείνα που συνδέονται με αυτούς είναι αντίθετα μεταξύ τους: μέν, δέ, μέντοι, ὅμως, ἀλλά, μὴν (= ὅμως), ἀλλὰ μὴν (=

		αλλά όμως), καὶ μὴν (= και όμως), οὐ μὴν ἀλλά (= αλλά όμως), καίτοι (= και όμως)
	4. αιτιολογικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται ένα νόημα που είναι αιτία ή δικαιολογία άλλου: γάρ ὡς, ἐπεὶ *
	5.συμπερασματικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται ένα νόημα που φανερώνει συμπέρασμα άλλου προηγούμενου: ἄρα, οὖν, γοῦν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν – οὐκουν, οὐκοῦν, δὴ ὥστε*
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ	1. παραχωρητικοί	*Οι σύνδεσμοι ὡς και ἐπεὶ στην αρχή περιόδου ή ημπεριόδου εισάγουν κύρια πρόταση(αν υπάρχει κύρια εισάγουν δευτερεύουσα αιτιολογική). Ο σύνδεσμος ὥστε σε αρχή περιόδου ή ημπεριόδου εισάγει κύρια και μεταφράζεται επομένως. λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους συνδέονται δύο νοήματα κάπως ασυμβίβαστα μεταξύ τους και που το ένα δηλώνει παραχώρηση (συγκατάβαση) προς το άλλο: εἰ καί, ἄν καί - καὶ εἰ, καὶ ἄν, κἄν (= και αν ακόμη) – οὐδ’ εἰ, οὐδ’ ἐάν, μὴδ’ ἐάν (= ούτε και αν) – καίπερ (= αν και)
	2. χρονικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται

		πρόταση που καθορίζει το χρόνο μιας ενέργειας: ώς - ὅτε, ὁπότε - ὁσάκις, ὀποσάκις – ἡνίκα, ὀπηνίκα - ἐπεὶ, ἐπειδὴ - ὅταν, ὀπόταν, ἐπὶ, ἐπειδὴν - ἕως, ἔστε, ἄχρι, μέχρι, πρὶν
	3. τελικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται πρόταση που φανερώνει το τέλος (δηλ. το σκοπό) μιας ενέργειας: ἵνα, ὅπως, ὡς (=για να)
	4. ειδικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται πρόταση που συμπληρώνει την έννοια άλλης πρότασης ως αντικείμενο ή ως υποκείμενο ή επεξηγεί κάποια λέξη άλλης πρότασης: ὅτι, ὡς
	5. υποθετικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι που εισάγουν υπόθεση: εἰ, ἐάν, ἄν, ἤν
	6. ενδοιαστικοί ἢ διστακτικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται πρόταση που εκφράζει ενδοιασμό (δηλ. φόβο ή δισταγμό για κάτι ανεπιθύμητο): μή, μή οὐ
	7.αιτιολογικοί	λέγονται οι σύνδεσμοι με τους οποίους εισάγεται ένα νόημα που είναι αιτία ή δικαιολογία άλλου: ὅτι, ὡς, διότι, ἐπεὶ, ἐπειδὴ

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΣΗΜΑΣΙΑ:

καί μήν = πραγματικά όμως / εκτός από αυτά, ἀλλά μήν =πραγματικά όμως / εκτός από αυτά, ἤ μήν = αληθινά / ὅτι αληθινά, οὐ μήν ἀλλά = ἀλλά όμως, οὐ μήν = ἀλλά όμως δεν / αληθινά δεν, ἀλλ' ἢ =παρά μόνο, ἀλλ' οὖν =ἀλλά όμως, ἀλλά μήν = ἀλλά

όμως / αλλά βέβαια, οὐ μὴν ἀλλά =αλλά όμως.

ἄρα(=επομένως, λοιπόν),δὴ(=λοιπόν, πράγματι), οὖν(=λοιπόν, επομένως), γούν(=τουλάχιστον), οὐκοῦν(=λοιπόν δεν), οὐκοῦν(= λοιπόν), τοίνυν(=λοιπόν), τοιγάρτοι – τοιγαροῦν(=γι' αυτό ακριβώς).

εἰ μὴ ἄρα = εκτός αν ίσως, εἰ ἄρα = αν ίσως, ὡς ἄρα = ὅτι τάχα, ἄρα;= ἀραγε, δῆπου =πιθανόν, δῆτα =βέβαια, ἄγε δὴ ἢ φέρε δὴ + προστ. = εμπρός λοιπόν, πάνυ μὲν οὖν =βεβαιότατα, δ' οὖν =οπωσδήποτε, ἀλλ' οὖν = αλλά όμως.

γάρ δὴ = γιατί βέβαια, ἀλλά γάρ = αλλά βέβαια / αλλά όμως, καί γάρ= γιατί και / και μάλιστα.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΤΕΡΑ

ΠΑΡΑΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ

A. ΣΥΝΔΕΣΗ ΣΥΜΠΛΕΚΤΙΚΗ

1. Καταφατική

α) απλή: καί // τέ

β) εμφατική: καί - καί // τέ - τε // τέ - καί

γ) συγχρονιστική: ἄμα (τε) - καί // εὐθύς[=αμέσως] (τε) - καί // ἤδη (τε) - καί //οὔπω (τε) – καί.

2. Αποφατική ή αρνητική:

οὔτε – οὔτε // μήτε - μήτε [= οὔτε...οὔτε]

μήτε – οὔτε // καί οὐ // καί μὴ // οὔτε - τε [= οὔτε...οὔτε]

μήτε - τε //οὔδέ - μηδέ. [= οὔτε...οὔτε]

B. ΣΥΝΔΕΣΗ ΑΝΤΙΘΕΤΙΚΗ

1. Απλή:

Απλή: μὲν, δέ, μὲν - δέ, μέντοι, μὴν (= όμως), καί μὴν, οὐ μὴν, οὐ μὴν ἀλλά (= ἀλλ' όμως), ἀλλά, ἀλλά μὴν, ὅμως μέντοι, ὅμως δέ, ἀλλ' ὅμως.

Σημ. 1: Όταν υπάρχει ο **μὲν** χωρίς τον **δέ**, η αντίθεση είναι ισχυρή (σχῆμα ανανταπόδοτο): **μὲν** = τουλάχιστον, βέβαια.

Σημ. 2: Ο **δέ** στην αρχή περιόδου - ημιπεριόδου ή συνδέει αντιθετικά δύο περιόδους – ημιπεριόδους (=όμως) ή είναι μεταβατικός (= και, λοιπόν, εξάλλου).

Σημ. 3: Πολλές φορές ο σύνδ. **ἀλλά** δε συνδέει ὅμοιες προτάσεις και μεταφράζεται:

α) **τουλάχιστον**, όταν προηγείται ή εννοείται πρόταση υποθετική, αιτιολογική ή εναντιωματική,

β) **εμπρός λοιπόν, λοιπόν**, όταν ακολουθεί υποτακτική προτρεπτική ή προστακτική,

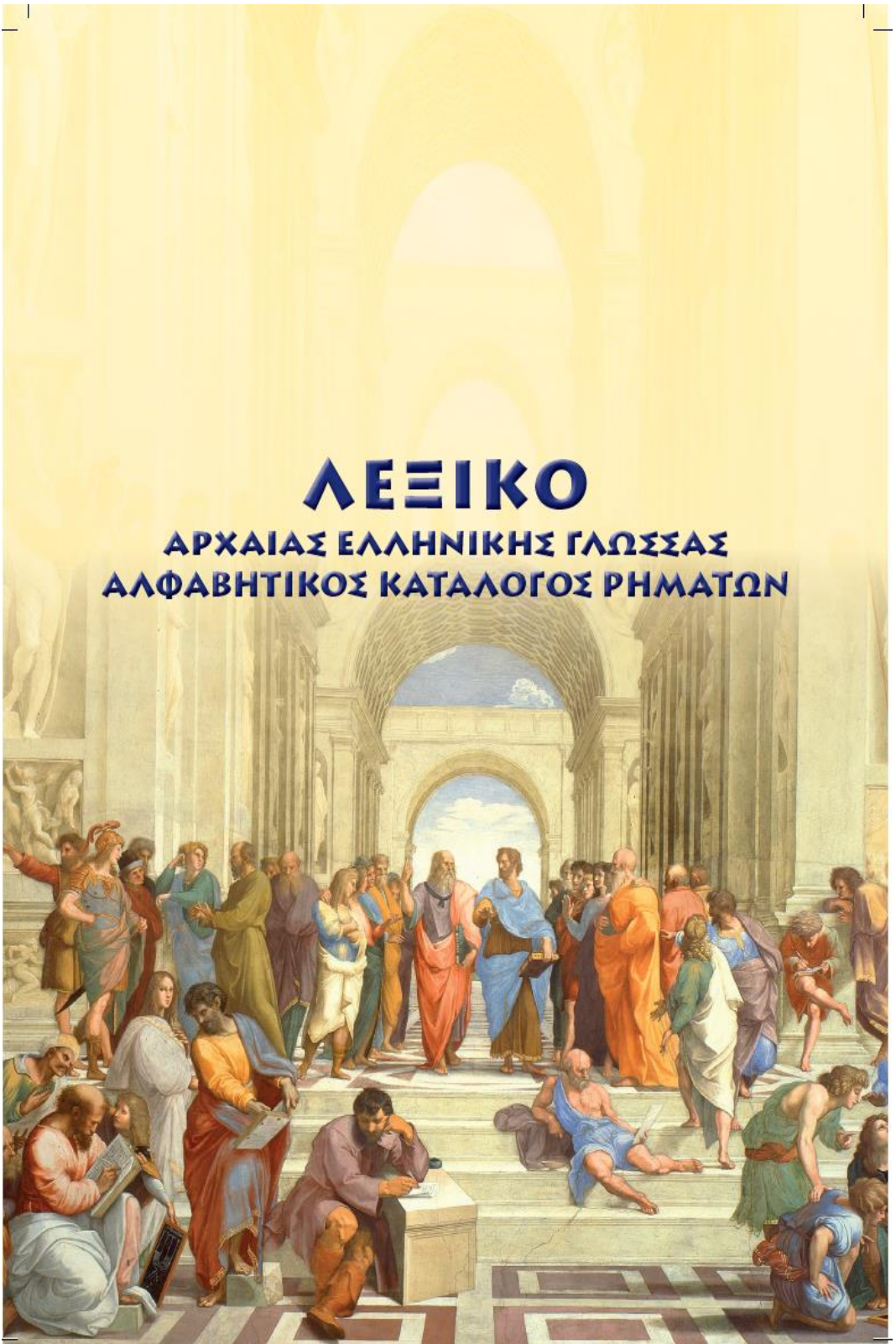
γ) **απεναντίας**, όταν βρίσκεται στην αρχή περιόδου - ημιπεριόδου και προηγείται πρόταση αρνητική ή ερωτηματική.

2. Επιδοτική:

Όταν το δεύτερο από τα συνδεόμενα εμφανίζεται σαν πιο σημαντικό. Γίνεται με ζεύγη συνδέσμων: οὐ μόνον, μὴ μόνον - ἀλλά καί
οὐχ ὅτι, μὴ ὅτι - ἀλλά καί (= ὄχι μόνο -αλλά και),

ΛΕΞΙΚΟ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΡΗΜΑΤΩΝ

1	EN	ἄγαμαι =θαυμάζω,εκτιμώ	
	ΠΡΤ	ἠγάμην	
	ΜΕΛ	(ἀγάσομαι/ἀγασθήσομαι)	
	ΑΟΡ	ἠγασάμην-ἠγάσθην	
	ΠΡΚ	-	
	ΥΠΡ	-	
2	EN	ἀγγέλλω =ανακοινώνω	ἀγγέλλομαι
	ΠΡΤ	ἠγγελλον	ἠγγελλόμην
	ΜΕΛ	ἀγγελῶ	ἀγγελοῦμαι, ἀγγελθήσομαι
	ΑΟΡ	ἠγγειλα	ἠγγειλάμην, ἠγγέλθην
	ΠΡΚ	ἠγγελκα	ἠγγελμαι
	ΥΠΡ	ἠγγέλκειν	ἠγγέλμην
3	EN	(κατ)ἄγνυμι- (κατ)ἀγνύω =σπάζω	(κατ)ἄγνυμαι-(κατ)ἀγνύομαι
	ΠΡΤ	-	-
	ΜΕΛ	(κατ)ἄξω	-
	ΑΟΡ	(κατ)ἔαξα	(κατ)εάγην
	ΠΡΚ	-	(κατ)ἔαγα
	ΥΠΡ	-	(κατ)εάγειν
4	EN	ἀγορεύω =μιλώ δημοσίως	ἀγορεύομαι
	ΠΡΤ	ἠγόρευον	ἠγορευόμην
	ΜΕΛ	ἀγορεύσω, ἔρῶ	ἀγορεύσομαι, ῥηθήσομαι
	ΑΟΡ	ἠγόρευσα, εἶπον	ἠγορεύθην, ἔρρήθην
	ΠΡΚ	ἠγόρευκα, εἶρηκα	εἶρημαι
	ΥΠΡ	ἠγορεύκειν, εἰρήκειν	εἰρήμην
5	EN	ἀπαγορεύω =εμποδίζω, κουράζομαι	ἀπαγορεύομαι
	ΠΡΤ	ἀπηγόρευον	-
	ΜΕΛ	ἀπερῶ	ἀπορρηθήσομαι
	ΑΟΡ	ἀπηγόρευσα και ἀπείπον	ἀπερρήθην
	ΠΡΚ	ἀπείρηκα	ἀπείρημαι
	ΥΠΡ	ἀπειρήκειν	ἀπειρήμην
6	EN	ἄγω =οδηγῶ,φέρνω	ἄγομαι
	ΠΡΤ	ἠγον	ἠγόμην
	ΜΕΛ	ἄξω	ἄξομαι. ἀχθήσομαι
	ΑΟΡ	ἠγαγον	ἠγαγόμην, ἠχθην
	ΠΡΚ	ἠχα, ἀγήοχα	ἠγμαί
	ΥΠΡ	ἠχειν,ἀγηόχειν	ἠγμην
7	EN	ἀθροίζω =συναθροίζω	ἀθροίζομαι
	ΠΡΤ	ἠθροιζον	ἠθροιζόμην
	ΜΕΛ	ἀθροίσω	ἀθροισθήσομαι

	AOP	ἤθροισα	ἤθροισάμην - ἤθροίσθην
	ΠΡΚ	ἤθροικα	ἤθροισμαι
	ΥΠΡ	ἤθροίκειν	ἤθροίσμην
8	EN	αἰδέομαι-οὔμαι= σέβομαι	
	ΠΡΤ	ἠδούμην	
	ΜΕΛ	αἰδέσομαι – αἰδεσθήσομαι	
	AOP	ἠδεσάμην - ἠδέσθην	
	ΠΡΚ	ἠδέσμαι	
	ΥΠΡ	ἠδέσμην	
9	EN	αἰνέω-ῶ=επαινῶ	αἰνούμαι
	ΠΡΤ	ἠνουν	ἠνούμην
	ΜΕΛ	αἰνέσω-αἰνήσω	αἰνέσομαι- αἰνεθήσομαι
	AOP	ἠνεσα-ἠνησα	ἠνέθην
	ΠΡΚ	ἠνεκα	ἠνημαι
	ΥΠΡ	ἠνέκειν	ἠνήμην
10	EN	αἰρέω-ῶ¹	αἰρούμαι
	ΠΡΤ	ἠρουν	ἠρούμην
	ΜΕΛ	αἰρήσω	αἰρήσομαι, αἰρεθήσομαι
	AOP	εἶλον	εἰλόμην, ἠρέθην
	ΠΡΚ	ἠρηκα	ἠρημαι
	ΥΠΡ	ἠρήκειν	ἠρήμην
11	EN	αἶρω=σηκώνω,υψώνω	αἶρομαι
	ΠΡΤ	ἠῖρον	ἠρόμην
	ΜΕΛ	ἄρῶ	ἄρούμαι -ἄρθήσομαι
	AOP	ἠῖρα	ἠράμην -ἠρθην
	ΠΡΚ	ἠῖρκα	ἠῖρμαι
	ΥΠΡ	ἠῖρκειν	ἠῖρμην
12	EN	αἰσθάνομαι=καταλαβαίνω	
	ΠΡΤ	ἠσθανόμην	
	ΜΕΛ	αἰσθήσομαι	
	AOP	ἠσθόμην	
	ΠΡΚ	ἠσθημαι	
	ΥΠΡ	ἠσθήμην	
13	EN	αἰσχύνω=ντροπιάζω, ασχημίζω	αἰσχύνομαι=ντρέπομαι,σέβομαι
	ΠΡΤ	ἠσχυνον	ἠσχυνόμην
	ΜΕΛ	αἰσχυνῶ	αἰσχυνούμαι-αἰσχυνθήσομαι

¹αἰρῶ=πιάνω, συλλαμβάνω, κυριεύω //

ἀλίσκομαι(παθητικό του αἰρῶ)=συλλαμβάνομαι,κυριεύομαι

αἰρούμαι(μέσο)=εκλέγω, προτιμῶ// αἰρούμαι(παθητικό)=εκλέγομαι

	AOP	ήσχυνα	ήσχύνην
	ΠΡΚ	-	ήσχυμαι
	ΥΠΡ	-	ήσχύμην
14	EN	αίτέω-ώ=ζητώ	αίτουμαι
	ΠΡΤ	ήτουν	ήτούμην
	ΜΕΛ	αίτησω	αίτησομαι - αίτηθήσομαι
	AOP	ήτησα	ήτησάμην - ήτήθην
	ΠΡΚ	ήτηκα	ήτημαι
	ΥΠΡ	ήτήκειν	ήτήμην
15	EN	αϊτιάομαι-ώμαι=κατηγορώ	
	ΠΡΤ	ήτιώμην	
	ΜΕΛ	αϊτιάσομαι - αϊτιαθήσομαι	
	AOP	ήτιασάμην- ήτιάθην	
	ΠΡΚ	ήτιάμαι	
	ΥΠΡ	ήτιάμην	
16	EN	άκούω	άκούομαι
	ΠΡΤ	ήκουον	ήκούομην
	ΜΕΛ	άκούσομαι	άκουσθήσομαι
	AOP	ήκουσα	ήκουσάμην, ήκούσθην
	ΠΡΚ	άκήκοα	ήκουσαι
	ΥΠΡ	ήκηκόειν	ήκούσμην
17	EN	άλείφω	άλείφομαι
	ΠΡΤ	ήλειφον	ήλειφόμην
	ΜΕΛ	άλειψω	άλειψομαι- άλειφθήσομαι
	AOP	ήλειψα	ήλειψάμην- ήλειφθην
	ΠΡΚ	άλήλιφα	άλήλιμμαι
	ΥΠΡ	άληλίφειν	άληλίμμην
18	EN	άλίσκομαι¹	
	ΠΡΤ	ήλισκόμην	
	ΜΕΛ	άλώσομαι	
	AOP	έάλων-ήλων	
	ΠΡΚ	έάλωκα, ήλωκα	
	ΥΠΡ	ήλώκειν	
19	EN	άλλάττω (-σσω)	άλλάττομαι (-σσομαι)
	ΠΡΤ	ήλλαττον	ήλλαττόμην
	ΜΕΛ	άλλάξω	άλλάξομαι, άλλαχθήσομαι, άλλαγήσομαι
	AOP	ήλλαξα	ήλλαξάμην, ήλλάχθην, ήλλάγην
	ΠΡΚ	ήλλαχα	ήλλαγμαί
	ΥΠΡ	ήλλάχειν	ήλλάγμην

20	EN	ἁμαρτάνω =κάνω σφάλμα	
	ΠΡΤ	ἡμάρτανον	
	ΜΕΛ	ἁμαρτήσομαι	
	ΑΟΡ	ἤμαρτον	
	ΠΡΚ	ἡμάρτηκα	
	ΥΠΡ	ἡμαρτήκειν	
21	EN	ἀμύνω =βοηθῶ, αποκρούω	ἀμύνομαι =αποκρούω,υπερασπίζω
	ΠΡΤ	ἤμυνον	ἤμυνόμην
	ΜΕΛ	ἀμυνῶ	ἀμυνοῦμαι
	ΑΟΡ	ἤμυνα	ἤμυνάμην
	ΠΡΚ	-	-
	ΥΠΡ	-	-

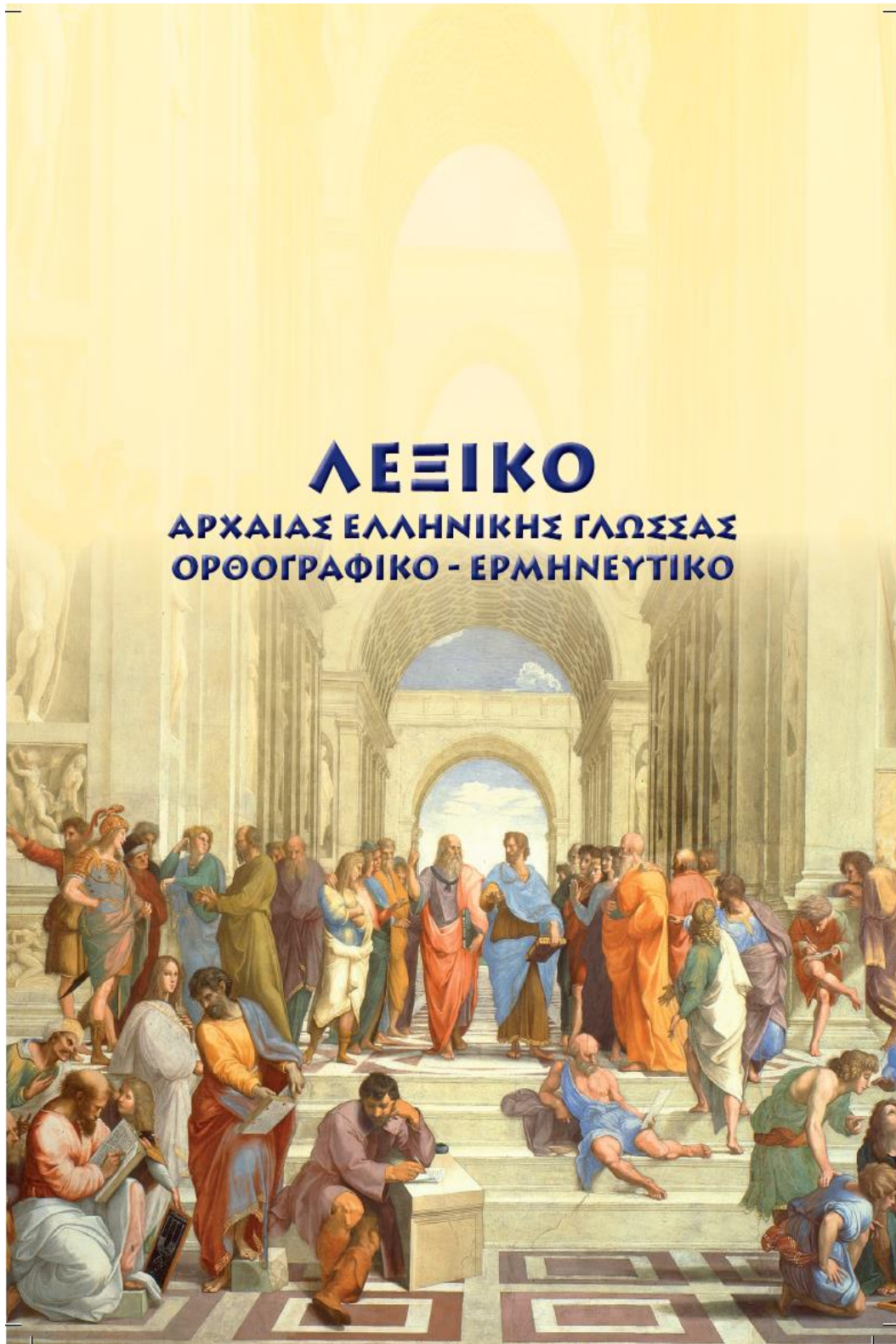
ἴγια ἐμψυχα=συλλαμβάνομαι,για ἀψυχα=κυριεύομαι

22	EN	ἀμφισβητέω-ῶ = αμφιβάλλω,διαφωνῶ	ἀμφισβητοῦμαι
	ΠΡΤ	ἡμφεσβήτουν, ἡμφισβήτουν	-
	ΜΕΛ	ἀμφισβητήσω	ἀμφισβητήσομαι
	ΑΟΡ	ἡμφεσβήτησα, ἡμφισβήτησα	ἡμφεσβητήθην
	ΠΡΚ	ἡμφεσβήτηκα	-
	ΥΠΡ	ἡμφεσβητήκειν	-
23	EN	ἀναγκάζω	ἀναγκάζομαι
	ΠΡΤ	ἡνάγκαζον	ἡναγκαζόμην
	ΜΕΛ	ἀναγκάσω	ἀναγκασθήσομαι
	ΑΟΡ	ἡνάγκασα	ἡναγκάσθην
	ΠΡΚ	ἡνάγκακα	ἡναγκασμαι
	ΥΠΡ	ἡναγκάκειν	ἡναγκάσμην
24	EN	ἀναλίσκω,ἀναλώ- ῶ =ξοδεύω, σπαταλώ	ἀναλίσκομαι-ἀναλοῦμαι
	ΠΡΤ	ἀνήλισκον-ἀνήλουν	ἀνηλισκόμην-ἀνηλούμην
	ΜΕΛ	ἀναλώσω	ἀναλωθήσομαι
	ΑΟΡ	ἀνήλωσα (κατηνάλωσα)	ἀνηλώθην (κατηναλώθην)
	ΠΡΚ	ἀνήλωκα	ἀνήλωμαι (κατηνάλωμαι)
	ΥΠΡ	ἀνηλώκειν	ἀνηλώμην
25	EN	ἀνέχομαι	
	ΠΡΤ	ἡνειχόμην	
	ΜΕΛ	ἀνέξομαι	
	ΑΟΡ	ἡνεσχόμην	

	ΠΡΚ	-	
	ΥΠΡ	-	
26	ΕΝ	άνοίγω-άνοίγνυμι	άνοίγομαι-άνοίγνυμαι
	ΠΡΤ	άνέωγον	άνεωγόμεν
	ΜΕΛ	άνοίξω	άνοίξομαι
	ΑΟΡ	άνέωξα	άνεώχθην
	ΠΡΚ	άνέωχα	άνέωγμα
	ΥΠΡ	άνεώχειν	άνεώγγην
27	ΕΝ	ἄπτω=αγγίζω	ἄπτομαι
	ΠΡΤ	ἤπτον	ἤπτόμεν
	ΜΕΛ	ἄψω	ἄψομαι
	ΑΟΡ	ἤψα	ἤψάμην
	ΠΡΚ	-	ἤμμαι
	ΥΠΡ	-	ἤμμην
28	ΕΝ	ἀπεχθάνομαι	
	ΠΡΤ	ἀπηχθανόμεν	
	ΜΕΛ	ἀπεχθήσομαι	
	ΑΟΡ	ἀπηχθόμεν	
	ΠΡΚ	ἀπήχθημαι	
	ΥΠΡ	ἀπηχθήμην	
29	ΕΝ	ἀποκρίνομαι	
	ΠΡΤ	ἀπεκρινόμεν	
	ΜΕΛ	ἀποκρινούμαι- ἀποκριθήσομαι	
	ΑΟΡ	ἀπεκρινάμην-ἀπεκρίθην	
	ΠΡΚ	ἀποκέκριμαι	
	ΥΠΡ	ἀπεκεκρίμην	
30	ΕΝ	ἄρχω=εξουσιάζω,αρχίζω	ἄρχομαι
	ΠΡΤ	ἤρχον	ἤρχόμεν
	ΜΕΛ	ἄρξω	ἄρξομαι, ἀρχθήσομαι
	ΑΟΡ	ἤρξα	ἤρξάμην, ἤρχθην
	ΠΡΚ	ἤρχα	ἤργμαι
	ΥΠΡ	ἤρχειν	ἤργμην
31	ΕΝ	ἀτιμάζω=δεν τιμώ, στερώ από κάποιον τα πολιτικά του δικαιώματα	ἀτιμάζομαι
	ΠΡΤ	ἠτίμαζον	-
	ΜΕΛ	ἀτιμάσω	ἀτιμασθήσομαι
	ΑΟΡ	ἠτίμασα	ἠτιμάσθην
	ΠΡΚ	ἠτίμακα	ἠτίμασμαι
	ΥΠΡ	ἠτιμάκειν	ἠτιμάσμην
32	ΕΝ	αὔξω,αὔξανω	αὔξομαι,αὔξάνομαι

ΛΕΞΙΚΟ

ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟ

A

- ἀγαθός** = καλός, ευγενής, ανδρείος, ικανός (παραθετικά ἀμείνων, ἄριστος ἐπὶ πνευματικῆς υπεροχῆς / βελτίω, βέλτιστος ἐπὶ ἠθικῆς υπεροχῆς / κρείττων, κράτιστος ἐπὶ σωματικῆς υπεροχῆς / λῶν, λῶστος ἐπὶ ολικῆς προτίμησης)
- ἀγαπάω-ῶ** = αγαπῶ, ἐπιθυμῶ, ἀρκούμαι
- ἄγαμαι** = θαυμάζω
- ἄγαν** = πολὺ, υπερβολικά
- ἀγγέλλω** = ἀναγγέλλω
- ἄγγελος** = ἀγγελιαφόρος
- ἀγείρω** = συγκεντρώνω
- ἀγορεύω** = μιλῶ δημόσια
- ἄγος** = κατάρρα, μίσημα
- ἄγω** = κατευθύνω, ὀδηγῶ-πορεύομαι / **ἄγω ἡσυχίαν** = ἡσυχάζω / **ἄγω βίον** = ζω / **θεοὺς ἄγω** = πιστεύω σε θεοὺς / **ἄγε-ἄγετε** (παρακελευστικά ἐπιρρήματα)= ἐμπρός, ἔλα, ελάτε
- ἀγών** = δικαστικός ἀγώνας / **ἀγωνίζομαι γραφήν, δίκην** = υπερασπίζω ὑπόθεση στο δικαστήριο μέχρι τέλους / ὁ **ἀγωνιζόμενος** = ὁ κατηγορούμενος, οἱ **ἀγωνιζόμενοι** = οἱ διάδικοι
- ἀδελφιδούς, ἀδελφιδή** = ἀνιψιός, ἀνιψιά
- ἀδεῶς** = ἀφοβᾶ
- ἀδολεσχία** = φλυαρία
- ἄδω** = τραγουδῶ
- ἀεὶ** = πάντοτε, κάθε φορά
- ἀηδὲς ἐστί** = εἶναι δυσάρεστο
- ἄθλον** = ἔπαθλο, βραβεῖο
- ἄθλος** = ἀγώνας
- ἄθρός ἢ ἄθρός** = συγκεντρωμένος, ομαδικός
- ἄθυμέω-ῶ** = δυσφορῶ, εἶμαι ἀπογοητευμένος
- ἄϊδιος** = αἰώνιος
- αἰδέομαι-οῦμαι** = ντρέπομαι, συγχωρῶ
- αἰδώς** = ντροπή, σεβασμός
- αἰνέω-ῶ** = ἐπαινῶ
- αἰξ, αἰγός** = γίδα, κατσίκα
- αἶρω** = σηκώνω
- αἶρομαι κίνδυνον, πόλεμον** = ἀναλαμβάνω κίνδυνο, πόλεμο
- αἰρέω-ῶ** = συλλαμβάνω (ἐμψυχα), κυριεύω (ἀψυχα) / **ἀλίσκομαι** (ως παθητικό του αἶρω) = κυριεύομαι, συλλαμβάνομαι
- αἰρούμαι** (μέσο) = ἐκλέγω, προτιμῶ, ἐκλέγομαι (το παθητικό αἰρούμαι)
- αἰσθάνομαί τινος** = ἀντιλαμβάνομαι
- αἰσχύνομαι** = ντρέπομαι
- αἰτιάωμαι-ῶμαι** =κατηγορῶ / **αἰτία** = κατηγορία / **αἰτίαν ἔχω ὑπό τινος** = κατηγοροῦμαι ἀπὸ κάποιον

αἰτέω-ῶ = ζητώ

ἀκούσιος = χωρίς τη θέλησή του

ἄκρατος = ανόθευτος

ἄκριτος = χωρίς δίκη

ἀκροάωμαι-ῶμαί τινος = ακούω με προσοχή, υπακούω

ἄκων = χωρίς τη θέλησή του

ἀλγέω-ῶ = πονώ

ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι, κυριεύομαι, καταδικάζομαι

ἄλλως = αλλιώς, διαφορετικά

ἄμα = συγχρόνως + δ. αντικ. / **ἄμα ἔω** = συγχρόνως με την αυγή / **ἄμα ἦρι** = συγχρόνως με την άνοιξη

ἁμαρτάνω τινος = αποτυγχάνω, κάνω σφάλμα

ἀμιλλάωμαι-ῶμαί τινι = συναγωνίζομαι

ἀμύνω τινί = βοηθώ / **ἀμύνω** ή **ἀμύνομαί τινα** = αποκρούω

ἀμφί αγοράν πλήθουςαν = η ώρα που αγορά είναι γεμάτη (10-12 π.μ.)

ἀμφισβητέω-ῶ = διαφωνώ, φιλονικώ

ἀμφοτέροι = και ο ένας και ο άλλος

ἀναβαίνω = ανεβαίνω (στο βήμα ή στο πλοίο)

ἀνάγομαι = ανοίγομαι στο πέλαγος

ἀναιρεῖ (ή Πυθία, ὁ Θεός, τό μαντεῖον) = δίνει χρησμό / **ἀναιρῶ** ή **ἀναιρούμαι νεκρούς** = σηκώνω τους νεκρούς για ταφή / **ἀναίρεσις** = περισυλλογή πτωμάτων για ταφή / καταστροφή / φόνος

ἀναλίσκω ή **ἀναλῶ** = ξοδεύω

ἀνάστατον πόλιν ποιῶ = καταστρέφω, ερημώνω πόλη / **ἀνάστατος γίγνομαι** = επαναστατώ, καταστρέφομαι

ἀνδραποδίζω = υποδουλώνω / **ἀνδράποδον** = δούλος, αιχμάλωτος (που πουλιέται ως δούλος)

ἀνίημι = αφήνω, χαλαρώνω / **ἀνίημι τόν πόλεμον** = σταματώ τον πόλεμο / τό **ἀνειμένον** = η άνεση, η χαλάρωση

ἀνιάω-ῶ = στεναχωρώ

ἄνους = ανόητος

ἀντιδιδωμί τινι τι = ανταποδίδω, προτείνω ανταλλαγή της περιουσίας μου με κάποιον / **ἀντίδοσις** = ανταλλαγή περιουσιών

ἀντιλαμβάνομαί τινος = πιάνω κάτι ή πιάνομαι από κάτι/βοηθώ

ἀξιόω-ῶ = έχω την αξίωση

ἀπαγορεύω = απαγορεύω / με κατηγορηματική μτχ. = κουράζομαι

ἀπάγω = απομακρύνω, οδηγώ

ἀπαντάω-ῶ τινι = συναντώ, αποκρίνομαι

ἄπαξ = μια φορά (αριθμητικό επίρρημα)

ἄπειμι τι = είμαι μακριά, απουσιάζω

ἀπεχθάνομαι = γίνομαι μισητός

ἀποδίδωμι = δίνω πίσω, πουλώ

ἀποκρίνομαί τινι = απαντώ

(ἀπ)όλλυμι = καταστρέφω, χάνω

ἀπολύω τινά τῆς αἰτίας = απαλλάσσω κάποιον από την κατηγορία

ἀποπλέω = αναχωρώ

ἀπορέω-ῶ τινος = στερούμαι / **ἀπορία** = ἔλλειψη πόρων, δυσκολία / **ἀπορον ἔστι** = είναι δύσκολο να

ἀποφαίνομαι γνώμη = εκφράζω τη γνώμη μου, συμβουλεύω να

ἀποψηφίζομαι τινος = αθώνων κάποιον ≠ καταψηφίζομαι τινος

ἀπόφημι = αρνούμαι

ἄπτομαί τινος = αγγίζω, καταπιάνομαι

ἄπωθεν = από μακριά

ἄρα = επομένως, λοιπόν

ἄρα; = άραγε;

ἄρά = ευχή, κατάρα

ἄριστον ποιῶμαι = γευματίζω / τό **ἄριστον** = το γεύμα

ἄρμόττω = εἶμαι αρμοστής, διοικητής

ἄρτι = μόλις, πριν από λίγο

ἄρχω τινος = αρχίζω, κυβερνώ / **ἀρχή** = έναρξη, εξουσία

ἄσμενος = ευχαριστημένος

ἄτιμος = ο στερημένος τα πολιτικά του δικαιώματα

αὖ = πάλι / **αὖθις** = πάλι

αὐτίκα = αμέσως

αὐτόθι = σ' αυτό το μέρος

αὐτός = ο ίδιος

αὐτόματος θάνατος = ο φυσικός θάνατος

ἀφήμι τινά = αφήνω, αθώνων

ἀφικνέομαι-οῦμαι = φτάνω

ἀφίσταμαί τινος = απομακρύνομαι, αποστατώ

ἄχθομαί τινι = στεναχωριέμαι, αγανακτώ

B

βαίνω = βαδίζω, πηγαίνω

βάλλω = ρίχνω, χτυπώ από μακριά

βαρέως φέρω = δυσανασχετώ

βιάζομαι = εκβιάζω, εξαναγκάζω, καταβάλλω κάθε προσπάθεια να βιάζομαι / **τόν ἔκπλουν** = εκβιάζω την έξοδο από το λιμάνι

βιβάζω = ανεβάζω

βιβρώσκω = τρώω

βουλεύομαι = σκέφτομαι, αποφασίζω

βούλομαι = θέλω / τό **βουλόμενος** (στο Θουκυδίδη) = η επιθυμία

Γ

γάρ = γιατί, (σπάνια) δηλαδή

γαστήρ = κοιλιά

γε = βέβαια, τουλάχιστο

γέρας = βραβείο

γῆρας = γεράματα

διό = γι' αυτό

διώκω = καταδιώκω, επιδιώκω, καταγγέλλω / **διώκω δίκην** = ζητώ το δίκιο μου στο δικαστήριο / **ὁ διώκων** = ο κατηγορος

δοκέω-ῶ = νομίζω, έχω τη γνώμη / **δοκεῖ** (απρόσωπο) = μου φαίνεται + δοτική προσωπική φαίνεται καλό να (όταν είναι προσωπικό συντάσσεται με δοτική του κρίνοντος προσώπου) / **δόξα** = προσδοκία, φήμη / **το δοκούν** = η γνώμη

δουλεύω = υπηρετώ ως δούλος, υποτάσσομαι

δύναμαι = μπορώ

δυσμενής = εχθρικός

δυσκλής = άδοξος

δύω = βυθίζω

δῶ = δένω

ἔάω - ῶ = αφήνω, επιτρέπω

ἔαρ ή **ἦρ** = άνοιξη

ἔγγυς = κοντά, περίπου

ἐγείρω = ξυπνώ, ξεσηκώνω

ἐγκαλέω-ῶ τινί τι = κατηγορώ κάποιον για κάτι

ἐγκρατής = κυρίαρχος

ἐγχωρεῖ (απρόσωπο) = επιτρέπεται / **ἐγχώριος** = ντόπιος

ἐθίζω = συνηθίζω

ἔθος = συνήθεια

εἰκάζω = συμπεραίνω

εἰκῆ = απερίσκεπτα, στην τύχη

εἰκός ἐστί = είναι φυσικό, λογικό να / **εἰκότως** = εύλογα

εἵμαρται = είναι πεπρωμένο να / **εἵμαρμένον ἐστί** = είναι μοιραίο / **ἡ εἵμαρμένη** = η μοίρα

εἶμι = εἶμαι, υπάρχω, (απρόσωπο) είναι δυνατό / **τά ὄντα** = τα υπάρχοντα, η παρουσία / (Θουκυδίδης) η πραγματική κατάσταση / **τῷ ὄντι** = πράγματι

ἔστιν ὅς / ὅστις = κάποιος

οὐκ ἔστιν ὅς / ὅστις = κανένας

οὐκ ἔστιν ὅς οὐ = καθένας

ἔστιν οὗ / ὅπου = κάπου

οὐκ ἔστιν οὗ / ὅπου = πουθενά

οὐκ ἔστιν ὅπου οὐ = παντού

ἔστιν ὅπως = κάπως

οὐκ ἔστιν ὅπως = καθόλου, με κανένα τρόπο

οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ = οπωσδήποτε, με κάθε τρόπο

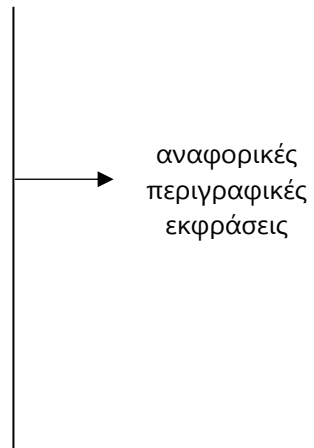
ἔστιν ὅτε = μερικές φορές, κάποτε

οὐκ ἔστιν ὅτε = ουδέποτε

οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ = πάντοτε

ἐστί μοι βουλομένω = θέλω

ἐστί μοι ἀχθομένω = στεναχωριέμαι

γραφή = καταγγελία, μήνυση για δημόσιο αδίκημα

δίδωμι δίκην ή **δίκας** = τιμωρούμαι ≠ **δίκην λαμβάνω παρά τινος** = τιμωρώ

ὁ διώκων = ο κατήγορος

ἐγκαλῶ τινά = μηνύω κάποιον στο δικαστήριο

ἐπισκῆπτω = μηνύω κάποιον

εὐθυνα = τιμωρία

εὐθύνας δίδωμι = λογοδοτώ

ζημία = **εὐθυνα** = τιμωρία, πρόστιμο

καθαιρέω-ῶ = καταδικάζω

καθαίρουσα ψήφος = καταδικαστική ψήφος

καθίσταμαι τινά εἰς ἀγῶνα = φέρνω κάποιον σε δίκη

καταγιγνώσκω τινός (θάνατον) = καταδικάζω κάποιον (σε θάνατο)

καταχειροτονῶ θανάτον τινός = ψηφίζω το θάνατο κάποιου

καταψηφίζομαί τινός (θάνατον) = καταδικάζω κάποιον (σε θάνατο)

τά καταψηφισθέντα = οι καταδικαστικές αποφάσεις

ὀφλισκάνω + γεν. της αιτίας = καταδικάζομαι για...

ὀφλισκάνω δίκην θανάτου = καταδικάζομαι σε θάνατο

ὀφλισκάνω ζημίαν = καταδικάζομαι να πληρώσω πρόστιμο

τάττω ζημίαν = επιβάλλω ποινή

ὑβρίζω = κακοποιώ, βιάζω, ατιμάζω, γίνομαι υπερήφανος

ὑπάγω τινά ὑπό τό δικαστήριον = καταγγέλλω κάποιον

ὑπέχω δίκην τινός = έχω να δώσω λόγο για κάτι

ὁ φεύγων = ο κατηγορούμενος

ΣΗΜΑΣΙΕΣ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΟΡΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἀγγέλλω = αναγγέλλω

ἀπαγγέλλω = αναγγέλλω

διαγγέλλω = καθιστώ γνωστό με αγγελιοφόρο

είσαγγέλλω = καταγγέλλω

ἐπαγγέλλομαι = υπόσχομαι

παραγγέλλω = διατάσσω, δίνω το σύνθημα

ἀγορεύω = δημηγορώ

ἀπαγορεύω = απαγορεύω, κουράζομαι (**ἀπείπτον** = απέκαμα, **ἀπείρηκα** = έχω αποκάμει) **ἀπορρηθήσομαι** = πρόκειται να ακυρωθώ

καταγορεύω = κατηγορώ

προαγορεύω = εκ των προτέρων διακηρύττω

συναγορεύω = συνηγορώ, συμφωνώ

ἄγω = οδηγώ, φέρω

ἀνάγομαι = αποπλέω

ἀντανάγω = εκπλέω εναντίον επερχομένου εχθρικού στόλου

διάγω = διέρχομαι, διαρκώς...

ἐπάγω = οδηγώ εναντίον, παρακινώ, παρασύρω

κατάγομαι = καταπλέω

κατάγω = επαναφέρω εκ της εξορίας στην πατρίδα

περιάγω = περιφέρω

αίνω = εγκωμιάζω

έπαινω = επαινώ

παραίνω = συμβουλεύω

αίρω = συλλαμβάνω, κυριεύω

άναιροῦμαι = περισυλλέγω ή σηκώνω τα πτώματα νεκρών προς ταφή, αναλαμβάνω

άναιρω = ανασκευάζω / **άνειλεν** = χρησιμοδότησε

καθαιρω = κρημνίζω, καταβιβάζω, καταλύω, καταδικάζω

προαιροῦμαι = προτιμώ

ύφαιρω = υποκλέπτω

αἶρω = σηκώνω

άπαίρω = αποπλέω

έπαίρομαι = υπερηφανεύομαι

έπαίρω = υψώνω

καταίρω = καταπλέω

άμαρτάνω = αποτυγχάνω

διαμαρτάνω = αποτυγχάνω εντελώς

έξαμαρτάνω = πλανώμαι, διαπράττω αδίκημα

άμύνω = αποκρούω, βοηθώ

άνταμύνομαι = αντιστέκομαι

άρπάζω = αρπάζω

άφαρπάζω = αποσπώ

διαρπάζω = λεηλατώ

άρχω = είμαι άρχων, αρχίζω

κατάρχομαι = εκτελώ τα προκαταρκτικά της θυσίας

κατάρχω = κάμνω αρχή

ύπάρχω = κάνω πρώτος αρχή, ύπάρχω, υποστηρίζω / **ύπάρχει** = είναι δυνατόν, επιτρέπεται

βάλλω = ρίπτω

διαβάλλω = συκοφαντώ

έκβάλλω = εισορμώ

συμβάλλω = συνενώνω, συμπλέκομαι

βιω = ζω

άναβιω = επανέρχομαι στη ζωή

διαβιω = ζω μέχρι τέλους

έπιβιω = επιζώ

καταβιω = τελευτώ τον βίο

συμβιω = συζώ

βουλεύω = είμαι βουλευτής, σκέπτομαι

διαβουλεύομαι = σκέπτομαι, αποφασίζω

έπιβουλεύω = σχεδιάζω κακό εναντίον κάποιου

συμβουλεύομαί τινι = ζητώ τη συμβουλή κάποιου